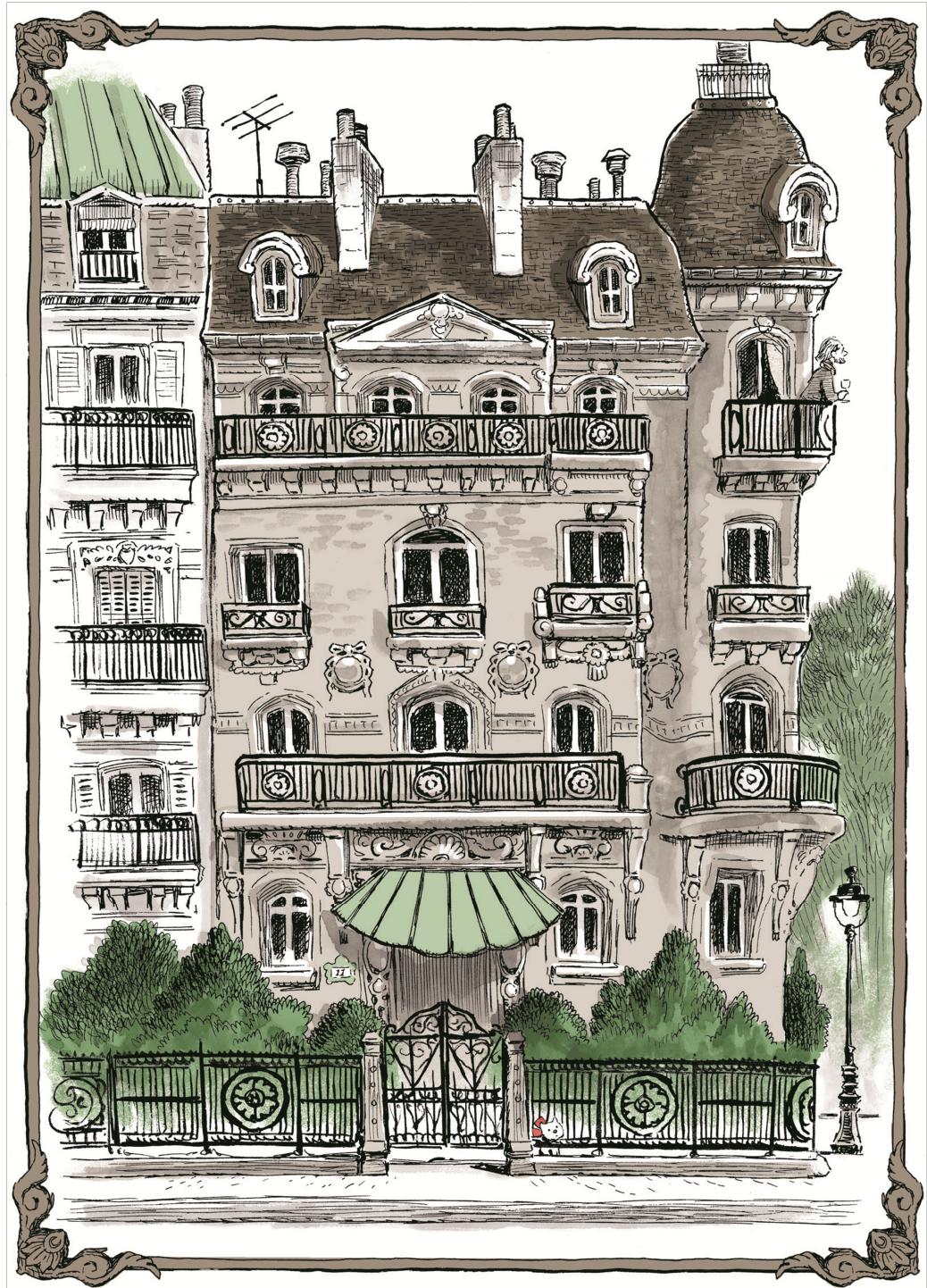

*S*ă vă spun povestea Divei.
De când se știa, Diva locuise la Paris, în Franța, pe bulevardul Le Play, la numărul 11.

La acea adresă de pe bulevardul Le Play se afla un vechi și impunător imobil de apartamente, cu o micuță curte încisă în față. O mulțime de oameni locuiau în clădire: copii, părinți, bătrânele și chiar unul sau doi artiști.

Ca majoritatea vechilor și impunătoarelor imobile de apartamente de la Paris, și acesta avea o *gardienne*¹, care locuia la parter. Era treaba ei să se asigure că totul, atât pe dinafara, cât și pe dinăuntrul marii case, era mereu curat, ordonat și sigur.

Diva era cățelușa doamnei *gardienne*, ceea ce înseamnă că Diva era practic responsabilă pentru tot ce se afla la numărul 11 de pe bulevardul

---

¹ *Gardienne*, în limba franceză în original – persoană însărcinată cu paza unui imobil, portăreasă.

Le Play, inclusiv pentru curte. Era o slujbă foarte importantă pentru o cățelușă foarte micuță.

Diva își lua slujba în serios. În fiecare zi, ieșea pe marea ușă de la intrare, traversa cu pași mărunți curticica și se posta în fața porții. De-acolo veghea și păzea, păzea și veghea.

Iar dacă vreodată se întâmpla ceva, oricât de mare, Diva schelălăia scurt, apoi o lua la sănătoasa.

Diva era foarte pricepută la ceea ce făcea.

Să vă spun povestea lui Puricel.

De când se știa, Puricel locuise și el tot în Franța, și tot la Paris, dar fără vreo adresă fixă. Puricel locuia oriunde se afla într-un anumit moment, ceea ce, de regulă, însemna cu totul alt loc decât unde se aflase cu o zi în urmă.

Nici măcar numele nu-i era bătut în cuie. Unii îl strigau „Pisi“ sau „Miazănoapte“ sau „Richard“, dar lui nu-i păsa prea mult cum îi spuneau oamenii. Lui îi plăcea numele „Puricel“. I se părea amuzant, pentru că era un motan mare, iar puricele, un animal micuț.

De asemenea, se poate sau nu să fi avut și purici.

Puricel avea, totuși, o ocupație stabilă. Era un *flaneur*. Un *flaneur* este acea persoană (sau motan) care hălăduiește pe străzile, podurile și aleile orașului doar ca să vadă ce este de văzut. Un mare *flaneur* a văzut totul, dar caută în continuare

lucruri noi, pentru că întotdeauna mai e ceva nou de descoperit.

Iar Puricel era un *flaneur* grozav.